

Overbetjente af 1., 2. og 3. Grad. Det nuværende Antal af Politiaassistenter i og udenfor København er 26, heri ikke medregnet de Politiaassistenter, der tillige er Politifuldmægtige, og det nuværende Antal af andre Avancementstillinger er 467. Her foreslaas henholdsvis 40 og 500. Politiaassistenterne vil navnlig være at ansætte i de Politikredse, hvor en Politifuldmægtig ikke anses nødvendig, samt i de større Kredse, hvor Behandlingen af Sagerne for Retten lægger meget Beslag paa Politifuldmægtigene. Endelig vil det i de største Kredse, ligesom nu i København, være nødvendigt at oprette særlige Politistationer, hvis Ledelse ofte vil nødvendiggøre Ansættelse af en Politiaassistent. Under Hensyn til den ledende Stilling, Politiaassistenten herefter vil komme til at indtage, bør det stilles som Betingelse for Beskikkelse hertil, at de paagældende har gjort Tjeneste saavel i Opdagelsespolitiets som i Politiets øvrige Tjeneste. Dette vil dog ikke gælde de alt ansatte Politiaassistenter, og man har fundet det rigtigt at give Adgang til ogsaa efter Lovens Ikrafttræden at se bort fra den nævnte Betingelse, da det ellers vil kunne befrygtes, at der ikke i de første Aar vil være kvalificeret Personale til Besættelse af ledige Politiaassistentpladser. Det overlades derfor Justitsministeren at fastsætte det Tidspunkt, da Betingelsen bør kræves opfyldt, og der bør formentlig i saa Henseende gives en ret rundelig Frist.

Medens Politiumiformen, efter at hele Politiet overgaar til Staten, bør være ensartet, er der i 4. Stk. foreslaaet tillagt Justitsministeren en Beføjelse til at fastsætte et særligt Mærke for de enkelte Politikredses Personale, ligesom det foreslaas overladt til Justitsministeren at træffe Bestemmelse om, hvilke Regler der skal gælde om Politiets Personales Bevæbning og anden Udrustning, saasom Befordringsmidler. Efter de nugældende Regler er det væsentligt Betjente, der patrouillerer eller staar paa en bestemt Post, der benytter Uniform; paa Landet er det dog almindeligt, at de patrouillerende Betjente alene bærer en særlig Politikasket. De nærmere Regler om, til hvilken Tjeneste der skal anvendes Uniform eller muligvis blot Politikasket, til hvilken Tjeneste der ikke maa benyttes Uniform, samt hvilke særlige Tegn Betjente skal udstyres med for at kunne legitimere sig, naar de ikke bærer Uniform, foreslaas overladt til Justitsministeren. Det er Kommissionen bekendt, at der foreligger en Betænkning fra en af Justitsministeriet nedsat Kommission til at fremkomme med Forslag om en for hele Landet fælles Politiumiform.

Til §§ 113—114.

Overgangen fra et kommunalt Politi til et Statspoliti, der omfatter hele Polititjenesten, bør saavidt mulig foretages i Overensstemmelse med Befolkningens Ønsker. En Ledelse, der udelukkende sker gennem Statskontorer, vil ikke let kunne undgaa at faa et noget bureaukratisk Præg; Befolkningen, der fremtidig vil være udelukket fra gennem de kommunale Raad at øve en vis Indflydelse paa Politiets Sammensætning, vil have Vanskelighed ved — undtagen lejlighedsvis gennem Pressen — at faa rette Vedkommende i Tale — end ikke direkte Henvendelser til den lokale Politimester vil som Regel kunne forventes at føre til Resultater, idet denne vil henvise til, at Afgørelserne træffes andre Steder end paa hans Kontor.

Skal derfor den nye Ordning have Betingelser for at vinde Befolkningens Tilslutning, er det formentlig nødvendigt at skabe regelmæssigt virkende Organer, der er saaledes sammensatte, at de er i Stand til at formulere Befolkningens Ønsker med Vægt og Myndighed og samtidig ved direkte Forhandling med kvalificerede Repræsentanter for Politimyndigheden kan blive gjort bekendt med de Synspunkter, der fra disses Side søges gennemført som de ledende. Begge Parter vil saaledes vinde Kendskab til hinanden, og Vejen til indbyrdes Forstaaelse holdes aaben i større Omfang end hidtil.